

„Сїа заповѣдаю вамъ, да любите дрѣгъ дрѣга.“ И аплз о: „Ходїте въ любвіи, и молїтеса дрѣгъ за дрѣга. Защо въ това се состои видъ о на хрїстїанска та църква, въ това є истинно то знаменїе (велєгъ) за да познава всїчкїи свѣтъ, защо то има църква Божїа, и какъ се истинно испроводї Сынъ Божїи въ мїръ, каквѣ то шо дѣла Гдѣ: „Да раздѣлетъ мїръ, ѿкъ ты ма послà (Іваннъ глава 31. стїхъ кг.)

Любовьта на хрїстїанина не трѣбе самъ да се заклучава въ єдиноплемєнныте на вѣрата ма, сїрѣчь въ єдинокрныте, но да се преизлива и кѣнь въ некрныте по подражанїю на небєснаго нєгова Оца, кѣи то возсіава снлнце то и на слы, и на добры и дожди и на правєдны, и на неправєднъ. Имаме Павла, кѣи то ни закѣщава, илї подобре да речєме, самогѣ Хрѣта, кѣи то ни дѣла: „Молѣ оубо прѣжде всѣхъ, творїти молїтвы, и молєнїа, прошєнїа, благодарєнїа за всѣа человекїи: за царя, и за всѣа, иже во власти сѣтъ: Сїє во добрѣ и прїятно прѣдъ Спасителемъ нашимъ Богомъ, иже всѣмъ человекымъ хѣщєтъ спасти ся [а. Тїм. в. ст. а.] Извѣстнѣйше спорѣдъ Божїа та заповѣдь трѣбе да любимє ближнаго своєгѣ. А при това трѣбе да любимє, и ѣнїа шо сà кѣнь ѿ вѣрата катѣ ближнаго своєгѣ, и да ненавидимє самъ слѣва та и словкрїє то имъ.

Зарадї това и църквата спорѣдъ преданїє то Хрѣтѣво и аплско закѣщава на всїчки, и всѣкомъ да дѣла въ молїтва та си:

„Поманї Владыко человекѣлюбче Бже нашъ, всѣа благочестївыа и правослãвныа хрїстїани.“

„єще поманї Гдї недѣлгѣющыа, странствѣющыа, плѣнєныа, въ мѣри плавающыа, и во всѣкой скѣрби и нѣждѣ сѣщыа.“

„єще поманї Гдї милѣющыа, ненавидѣщыа, и любашыа насъ, и прѣчыа.

Послє и зарадї мѣртвы те.

Поманї Гдї всѣа благочестївыа оусѣпшыа прѣотцы Оцы и братїю, и срѣдники, и всѣа ѿ концъ, даже до концъ вселєнныа, и помїлгї всїчки насъ, сподѣби небєснагѣ твоегѣ царствыа.

Това є начертанїє то и лицє то на молїтва та всѣкагѣ хрїстїанина.

ѿ тыа шо рєкохмє, ѿвно є, зашто хрїстїанино когà ѿска да се помѣли, не мѣже да има въ своє то сѣрдцє никаква зависть, никакво лѣкактво, илї накрѣтованїє и вражда прѣтїкъ ближнаго своєгѣ, и акѣ бы се случїло нєщо таково да има катѣ человекъ, трѣбе въ молїтва та си да го ѣстави со всѣмъ, да направи, соєдинєнїє то, и чѣдный а соѣзъ, дѣто рєкохмє, съ хрѣта, и со всїчки те си братїа: акѣ има и нѣкаковъ грѣхъ въ ѣнай насъ, да сокрѣши сѣрдцє то си, да попрѣси ѣпрошєнїє, и да тѣри намѣрєнїє, послѣ да ѿде да го исповѣда: